

i Slutningen af afvigte November og i December Maaned i den første Tid, da ikke alene Vejret var roligt, men Frostene ikke saa stræng, blev der fra Harbøre daglig fiske og affendt 4—5 Jærnbanevognladninger Fiske til Lybssland, foruden hvad der blev afsat til Dmagnen. Men efterhaanden som Vinteren blev strængere, traf Fiskene længere ud, og saa har det ikke været muligt siden at fiske, uagtet der har været gjort gentagne Forsøg paa at fiske endogaa for ikke ret mange Dage siden. Man har ikke kunnet komme saa langt ud, at det har været muligt at fiske af nogen Betydning. Fiskerne kunne ikke gaa længere ud, end at de kunne vende tilbage i Løbet af samme Døgn, uagtet de i Reglen under saadanne Forhold anvende 16—18 Timer i Døgnet til at opholde sig paa Havet for at drive Fiskeri. Men naar de skulle over 3—4 Mil ud, overstiger det deres Kræfter at komme længere, og de ville derfor ikke kunne fiske. Det er derfor, hvis der skulde være Tanke om at drive et mere rationelt Havfiskeri, aldeles nødvendigt, at det drives paa en anden Maade, thi det er utvivlsomt, at hvis man havde tilstrækkelig store Fartøjer til at drive Fiskeriet med, vilde man have kunnet fiske hele Vinteren igennem, thi der er en rigelig Mængde af Fiske, kun at de ikke holde sig saa nær ved Kysten. Det er paa denne Aars Tid, at Fiskene have deres største Værdi og lettest kunne forsendes til Udlandets Fiskemarkeder. Der er paa en vis Maade fket nogen Forbedring i Fiskeriet i de senere Aar, ikke det egentlige Kystfiskeri, men derved, at der for en 3—4 Aar siden blev stillet en større Sum til Indenrigsministeriets Raadighed til Ublaas til Fiskere mod vedkommende Kommuner's Garanti for derfor at anstafte sig Fartøjer. De have ogsaa i ikke ringe Grad anstafte sig saadanne Fartøjer, men de ere endnu for smaa; naturligtvis kunne de ikke være store, naar de skulle kunne gaa ud af Lyborøn Kanal, og deres Dybtgaaende er derfor i Reglen ikke over 6 Fod, og deres Drægtighed ikke større end imellem 20—30 Tøns. Saadanne Fiskefartøjer kunne fiske om Sommeren til en vis Tid, og have ogsaa i betydeligt Antal drevet Fiskeri i Nordsøen, men de have i Reglen ikke sjetnet sig længere fra Lyborønkanalen, end at de have kunnet søge derind, naar der optom Storm og Uvejr. Men for at de kunne være tilstrækkelig store til at drive Fiskeriet i Nordsøen til enhver Tid, som de engeste Fiskebaade kunne gøre det, maa de være byggede større, have et større Dybtgaaende og større Drægtighed. De engeste Fiske-

smakker have et Dybtgaaende af mellem 8 og 11 Fod og ere af en Drægtighed af mellem 70 og 80 Tøns, og det er næsten aldrig fket eller i alt Fald yderst sjældent, at et af disse Fartøjer er strandet eller forulykket, uagtet de ligge i Nordsøen hele Foraaret, Sommeren og Efteraaret igennem, men naturligtvis ikke om Vinteren. Men for at det skulde kunne lade sig gøre fra dansk Side, maatte vi have et Sted, hvor Fartøjerne kunde søge ind, dels for at komme af med deres Fangst, dels ogsaa for at proviantere sig med forskellige Ting. Dersom det, hvad jeg haaber, maatte lykkes ved Lyborønkanalen at skaffe saadanne Betingelser tilveje, forekommer det mig, at det egentlig var det Sted, som maa anses for nærmest egnet ogsaa til at drive et større Havfiskeri fra. Det har, som bekendt, en central Beliggenhed, ligger omtrent midtvejs mellem Esbjerg og Stagen, altsaa midt paa den jydste Vestkyst, og dernæst har det Forbindelse med Limfjorden, naar den kan bringes i tilstrækkelig god Stand; og det er af stor Betydning baade for det, jeg for antydede, og saa ogsaa derfor, at Fiskerne fra samtlige Limfjordsegne kunne drage derudigennem; og ikke alene fra Limfjorden, men fra Skattegat kunne de drage derigennem og drive Fiskeri, naar de øvrige Farvande ere belagte med Is, saa at der ikke kan drives noget Fiskeri i dem. Jeg stønner derfor ikke rettere, end at selv om et saadant Uddybningsforsøg som det af Vandbygningsdirektøren antydede vilde koste 320,000 Kr. at anstafte og vel omtrent 40,000 Kr. i aarlig Drift, er det en Foranstaltning, som ikke er større, end at den vilde staa i et passende Forhold til de Fordele, der vilde kunne opnaas derved, naar det derved kunde lykkes at faa tilvejebragt et tilstrækkeligt dybt Sejløb mellem Vesterhavet og Limfjorden. At det er en Sag, der har stor Interesse, det viser ogsaa de ikke saa Andragender, der ere indkomne til Indenrigsministeriet fra de forskellige Handelsforeninger og Byraad i Byerne, der ligge omkring ved den vestlige Del af Limfjorden og navnlig vest for Løgstør. Naar man sammenligner den Udgift, som her tænkes, med den Udgift, det vilde kræve at anlægge Fiskehavne, og som den høstarede Indenrigsminister nylig antydede vilde koste mellem 10 til 15 Mill. Kr. — og jeg tror snarere mellem 11 og 16 Mill. Kr. — saa er jo den her nævnte Udgift saa forsvindende i denne Henseende, at det forekommer mig, at det ubetinget er det Sted, hvor man maatte gøre det første alvorlige Forsøg paa at skaffe bedre Betingelser til Veje for Vesterhavsfiskeriet. Og